

Paris, 4. Januar 1551

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 150r.
Steinmann Nr. 651.

S. P. D. Quanti me facias, humanissime Oporine, multis argumentis hactenus intellexi: et magnoperè velim vtriusque nostrum commodo nos vnà posse viuere. quod an et quando fieri possit, docebit tempus. Liberalitati autem tuae et benevolentiae erga me singulari maximas gratias ago, et si potero, referam. Eius autem facultatis spem mihi pertenuem et valetudo et fortuna mea suppeditat. Splendidas autem istas ἐλπίδας iampridem abieci, neque profectò splendidae illae fuerunt, sed modicae, quae nullae nunc sunt. Fuggeros enim habeo malè propicios, et dominos meos subiratos, vtrosque meis laboribus et aerumnis ingratos. quae stomachi mei patientia, licet initio grauissimè commoti, tandem denorauit, concoxit, eiecit, porcis denique comedenda reliquit, Calabri hospitis muneribus nihilo meliora. Quae autem restant, vtinam tranquilla sint. Sed de his plura breui corām, vt spero. Emendationes Demosthenis exscripsit Daniel, easqüe Vascosano, cum volet, communicabit. honorarium a vobis nullum peto, si quid donaueritis sine vestro incommodo, gratum erit. Tu antè plura in me contulisti quam mereor. quo nomine gratiam habere, non plura a te postulare debeo. Est et Vascosanus de me et meis bene meritus, ac nisi per me stetisset, iam in magno splendore rerum copia, propter commendationem eius, viuerem: Inter te et illum facile conueniet, cum vterque sit vir meo iudicio optimus et humanissimus, neque me quasi interpretem vestra requirit, inter absentes contracta, amicitia. Gouylus se ad te scripturum dixit. Quid Danesius facturus sit, ipse viderit. ego meum exemplar non amittam volens. Strazelius me pro suggesto non obscurè saepius insectatur, quod boni consulo. Dicitur et Micyllus conuertisse Isocratem, quem Isingrinio sit excudendum datus. Quod vtinam sciuissim maturius, vt emendandi labore supersedissem, qui mihi penè fuit ipsa conuersione molestior. Si describi ante meum discessum posset, Vascosano relinquerem. Prodest enim autorem legi a plurimis. quod eò facilius fiet, quo minore sumptu exemplaria parari poterunt. Quos a me libros petis, coemam ante discessum meum, et vel ipse vnà cum meis afferam, vel per Vascosanum nostrum curabo, aut per Maturinum, aut alios. Haec ante prandium scripsi. Pransus, forte fortuna Vascosanum nactus otiosum, consului de Isocrate et Demosthene: qui se vtrunque optima fide curaturum promisit, et aequis tecum acturum conditionibus, quas ipse ad te perscribet. quanquam te nonnihil πλεονεκτεῖν putat, propter et chartae dissimilitudinem, et operarum mercedes. Et haec hactenus. M. Abrahamum atque omnes tuos officiose meo nomine saluta. Sum conficiendis rationibus, scribendis in varia loca literis, componenda supellectile et adornando discessu occupatus. Quare haec boni consulite et valete. Lutetiae pridie nonas Ianuarij Anno 1550.

Hiero[nymus] Wolfius.
T[uus].